

Dit is mijn beeld

Een goed portret is voor mij een beeld dat blijft boeien. Je raakt er dus niet op uitgekeken. Eigenlijk wil je de geportretteerde beter leren, ongeacht of de persoon jong of oud is, man of vrouw, knap of lelijk, etc. Het gaat mij vooral om het verhaal achter de geportretteerde. In straatportretten lukt dat vaak het beste. Zeker als de omgeving ook meewerkt en iets toevoegt aan het verhaal.

Ook in studioportretten lukt het om met een bepaalde pose en blik een verhaal te vertellen. Het referentiekader van de kijker is grotendeels bepalend voor de invulling van het verhaal. Zo kan het zijn dat de één er een ander verhaal in ziet dan een ander. Vaak wordt dan de vraag geopperd "wat zou de fotograaf hiermee bedoeld hebben" en volgens mij is dat niet zo relevant, het gaat immers om wat de kijker ervaart.

Vriendelijke groet,

Bert